

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΟ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΕΙ ΓΙΑ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΑΙΔΙΩΝ
ΜΕ ΓΟΝΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟ

**ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ 2019-2021**

Πρόεδρος:
Αικ. Χάρη

Αντιπρόεδρος:
Ι. Γιαννοπούλου

Γραμματέας:
Κ. Κώτσης

Ταμίας:
Γ. Ξυλούρης

Μέλη:
Π. Βουτυράκος
Ε. Γεράση
Β. Νταφούλης

**EXECUTIVE COMMITTEE
2019-2021**

President:
Aik. Chari

Vice President:
I. Giannopoulou

Secretary:
K. Kotsis

Treasurer:
G. Xylouris

Members:
P. Voutyrakos
E. Gerasi
V. Dafoulis

**ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ /
ETHICS COMMITTEE 2017-2021**

Δ. Γεωργιάδης/ D. Georgiadis
Γ. Καραντάνος/ G. Karantanos
Κ. Λαδοπούλου/ K. Ladopoulou
Μ. Λιακοπούλου/ M. Liakoroulou
Α. Μπέκα/ A. Mpeka

Οι οδηγίες αυτές δίνονται γιατί δημιουργούνται συχνά προβλήματα όταν ένας γονέας μετά από διαζύγιο ζητήσει γνωμοδότηση από παιδοψυχίατρο για διάφορα θέματα που αφορούν στο παιδί του. Ο παιδοψυχίατρος θα πρέπει να ακολουθήσει τις οδηγίες αυτές και να ενημερώσει κατάλληλα τον γονέα.

(α) **Η εξέταση** των παιδιών με σκοπό να εκδοθεί γνωμάτευση για δικαστική χρήση θα πρέπει να γίνεται από άποψη παιδοψυχιατρικής καλής πρακτικής, μόνον μετά από εμπειριστατωμένη εξέταση όλων των εμπλεκόμενων μερών, και οπωσδήποτε και των δύο γονέων. Διαφορετικά η εκτίμηση είναι οπωσδήποτε ελλιπής και μπορεί εύκολα να θεωρηθεί μονομερής και προκατελημμένη.

(β) **1.** Τα παραπάνω ισχύουν είτε ο γονέας που ζητεί την εξέταση έχει την επιμέλεια του παιδιού ή των παιδιών είτε απλώς την μέριμνα και επικοινωνία μαζί τους, είτε έχει ρυθμισθεί κάποια μορφή συνεπιμέλειας. Όταν οι δύο γονείς ζουν μαζί δεν μπορεί ο ένας μονομερώς να πάει το παιδί για παιδοψυχιατρική εξέταση χωρίς την ενημέρωση και την συναίνεση του άλλου. Ο βασικός αυτός δεοντολογικός κανόνας που διέπει την τρέχουσα παιδοψυχιατρική πράξη με γνώμονα πάντα το βέλτιστο για το παιδί δεν μπορεί να αίρεται επιλεκτικά. Τέτοια επιλογή θα ήταν η εξέταση του παιδιού με την παρουσία μόνο του ενός των γονέων του και να εκδίδεται γνωμοδότηση για δικαστική χρήση. Αυτά πρέπει να ισχύουν ακόμη και όταν παιδοψυχίατρος ενεργεί και ως εμπειρογνώμων.

2. Ο παιδοψυχίατρος επομένως πρέπει να ενημερώσει τον γονέα ότι δεν μπορεί να προχωρήσει στην εξέταση του παιδιού χωρίς την ενημέρωση και την συναίνεση και του άλλου γονέα *ακόμη και εάν ο ζητών την εξέταση γονέας έχει την επιμέλεια*.

Ο παιδοψυχίατρος χωρίς να προχωρήσει στην εξέταση μπορεί να υποδείξει τρόπους βοηθητικούς στην επίτευξη συναίνεσης όπως π.χ. το να προτείνει στον άλλο γονέα την εξέταση του παιδιού από παιδοψυχίατρο δικής του επιλογής. Εάν δεν επιτυγχάνεται συναίνεση, ιδίως σε περιπτώσεις με αναφερόμενα σοβαρά προβλήματα π.χ. σοβαρές υποψίες κακοποίησης, ισχύει η υπόδειξη να εξετασθεί το παιδί μέσω δικαστικής ή εισαγγελικής παραγγελίας που θα ζητήσει ο γονέας που ανησυχεί.

γ) Ο κυριότερος λόγος που ο παιδοψυχίατρος μπορεί να παρακάμψει τους παραπάνω δεοντολογικούς κανόνες είναι οι επείγουσες περιπτώσεις. Εάν όντως κρίνει ότι το παιδί πρέπει να εξετασθεί άμεσα, τότε θα πρέπει να το εξετάσει και να συστήσει την κατάλληλη θεραπεία, σημειώνοντας στα αρχεία της

κλινικής/ιατρείου του τον επείγοντα λόγο εξέτασης. Σε οποιαδήποτε γνωμάτευση, βεβαίωση κ.λ.π. εκδώσει, θα πρέπει να αναφέρει τον λόγο της επείγουσας εξέτασης/αντιμετώπισης. Παράλληλα όμως πρέπει να ενημερωθεί άμεσα και ο άλλος γονέας που δεν ήταν παρών στην εξέταση.

δ) Είναι αποδεκτό, να ζητήσει ένας γονέας γνωμοδότηση από παιδοψυχίατρο επί ενός θέματος που αφορά στο παιδί του, χωρίς να εμπλακεί το παιδί σε εξέταση. Στην περίπτωση αυτή, η γνωμοδότηση του παιδοψυχιάτρου αποτελεί έκφραση της επιστημονικής του γνώμης πάνω στο θέμα που του εκθέτει ο γονέας, και δεν θα πρέπει να εκφέρονται κρίσεις ή διαγνωστικές εκτιμήσεις για τον γονέα ή για το παιδί που δεν έχουν εξετασθεί.

Συμβούλιο Δεοντολογίας , Οκτώβριος 2021

Δ. Γεωργιάδης, Γ. Καραντάνος

Κ. Λαδοπούλου, Μ. Λιακοπούλου

Α. Μπέκα